

עפ"ת (חיפה) 5428-10-24 - יצחק אזולאי נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 5428-10-24 - יצחק אזולאי נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 5428-10-24

יצחק אזולאי

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[05.11.2024]

לפני כבוד השופט נתנאל בנישו

ערעור על החלטה שניתנה בבית משפט השלום לתעבורה בחיפה (כב' השופט אור לרנר) בתת"ע 10924-05-22

ב"כ המשיבה - עו"ד עליא נג'ם

פסק דין

בקצרה אציין כי, המערער קיבל דו"ח תנועה (עקיפה בצומת), ביום 7.7.21.

הוא הגיש בקשה להישפט. זימונו למשפט, על פי אותה בקשה, חזר כ"לא נדרש".

בית המשפט קבע מועד חדש לדין, לתאריך 6.2.23.

בידי המשיבה אישור על מסירת דואר רשום ובו חתימה אשר נטען כי היא חתימתו של המערער.

המערער לא התייצב לדין ב-6.2.23, ונשפט בהעדרו.

ב-19.8.24, הגיש המערער בקשה לביטול פסק הדין, כאשר טען כי מעולם לא קיבל זימון לדין. יתרה מזאת, המערער

הגיש תלונה למשטרת ישראל ובה נטען כי חתימתו של המערער זויפה והוא לא קיבל מעולם את הזימון למשפט.

בית המשפט קמא, החליט לדחות את הבקשה, משני טעמים. באשר לטענה כי חתימתו של המערער זויפה, ציין בית המשפט כי התלונה הוגשה נגד "רשות הדואר" ולא נגד פקיד הדואר שלכאורה ביצע את המסירה, למרות ששמו צוין על גבי האישור. בעניין זה הוסיף בית המשפט כי: "איני בטוח כי תלונה כללית לנגד רשות הדואר מספיקה לצורך זה, ונראה כי הדבר בא כדי לצאת מידי חובה ולא מעבר לכך". על כך הוסיף בית המשפט, כי אינו רואה צורך לקבוע מסמרות בדבר, שכן גם אם נצא מנקודת הנחה שהמערער לא זומן כדין לדיון, אין בכך כדי להצדיק להיעתר לבקשה, שכן הבקשה הוגשה מעבר ל-30 הימים מיום שהומצא פסק הדין. לבסוף, מציין השופט כי הגשת הבקשה רק לאחר שהנאשם נדרש לבצע אמצעי תיקון, מעלה חשד שמא תכליתה "הצלת המערער" מאמצעי תיקון אלה ותו לו. בערעור על החלטה זו, חוזר ב"כ המערער על טענותיו. לדבריו, אומנם התלונה היא נגד רשות הדואר, אך פרטיו של הדבר הספציפי פורטו במהלך החקירה. יתרה מזו, חולק ב"כ המערער על הנחת בית המשפט קמא כי פסק הדין התקבל, ומכל מקום, גם אם כך הדבר, דבר מוכחש כאמור, לא מדובר באיחור רב בהגשת הבקשה, אשר בנסיבותיה מן הראוי היה לקבלה.

ב"כ המערער שם הדגש על הזיזופים הרבים, לטענתו, בעבודת פקיד הדואר, אשר מניסיונו יש בהם להטיל ספק באישורי המסירה עליהם נסמכים בתי המשפט.

ב"כ המשיבה, מתנגדת לערעור. לטעמה במקרה זה קיים אישור מסירה חתום, כאשר הטענה של המערער שזו לא חתימתו וכי הוא חותם רק בצורה אחת, נסתרת מעיון במסמכים הקיימים בתיק.

יתרה מזו, נטען כי היה על המערער לבדוק מה היה בגורל בקשתו להישפט ולא להמתין בחוסר מעש עד שקיבל דרישה לביצוע אמצעי תיקון.

התלבטתי מה דינו של הערעור הנוכחי. אכן יש לא מעט ראיות העשויות להעלות חשד כי לא רק שהמערער ישב ללא מעש לאחר הגשת הבקשה, אלא שהוא היה מודע להליכים שהתקיימו, בין אם קבלת זימון לדיון ובין אם קבלת פסק הדין.

ברם, עסקינן במשפט פלילי, כאשר גם אם קיימות חזקות שונות המקלות על הרשויות להוכיח מסירתם של כתבי בית דין, ומעבירות נטל מסוים על הנאשם, עדיין העיקרון הבסיסי הוא העדר הוכחה ברורה למסירת זימון למשפט, או שליחת פסק הדין, פועל לטובת הנאשם.

במקרה דנן, נותר בעיני ספק, באשר לשאלה האם נשלח זימון כדיון. ספק זה נובע מהתלונה שהוגשה. על רקע זה, יש מקום לבירור העניין על ידי בית המשפט קמא.

על רקע זה, אף לא מצאתי באיחור הקצר בהגשת הבקשה להישפט כדי להכריע את הכף לחובת המערער. אשר על כן, מטעמי זהירות יפגעו זכויותיו של המערער, מצאתי לקבל את הערעור ולבטל את פסק הדין שניתן בהעדרו ביום 6.2.23, בנוגע לדו"ח 10123645532.

מזכירות בית המשפט תעביר העתק פסק דין זה לבית המשפט השלום בחיפה, על מנת שהמערער יזומן לדיון.

ניתנה והודעה היום ד' חשוון תשפ"ה, 05/11/2024 במעמד הנוכחים.
נתנאל בנישו, שופט

ניתנה והודעה היום ד' חשוון תשפ"ה, 05/11/2024 במעמד הנוכחים.